

konsthall s.
konsthandel s.
konsthandlare s.
konsthantverk s.
konsthantverkare s.
konstharts s.
konsthistoria s.
konsthistoriker s.
konsthistorisk adj. *-t -a*
konsthögskola s.
konstifik [-i'k] adj. *-t -a*
 (vard.) konstig, besynnerlig
konstig adj. *-t -a*
konstighet s. *-en -er*
konstindustri s.
konstindustriell adj. *-t -a*
konstinstitution s.
konstinträsse s.
konstinträsserad adj.
konstlis s.
konstituera v. *-de* organisa-
 era, stifta; utgöra det väsen-
 tliga hos; förordna; *k. sig*
 hålla stiftande samman-
 träde o. utse ordförande
 m.m.
konstituering s.
konstitution s. *-en -er* upp-
 byggnad; kroppsbygg-
 nad; statsförfattning m.m.
konstitutionalism [-is'm]
 s. *-en* statsform där stats-
 chefens befogenheter är
 inskränkta gm en för-
 fattning
konstitutionell [-ell'] adj.
-t -a konstitutions-, för-
 fattnings-
konstitutionsenlig adj.
-t -a
konstitutionsformel s.
 (kem.)
konstitutionsutskott s.
konstitutiv [-i'v äv. kån'-]
 adj. *-t -a* grundläggande,
 väsentlig
konstitutorial [-a'l] s. *-et*;
 pl. = (dokument om) form av
 anställning i statens tjänst
konstkritik s.
konstkritiker s.
konstkritisk adj. *-t -a*

konstkupp s.
konstkännare s.
konstlad adj. tillgjord;
 onaturlig
konstliv s.
konstlotteri s.
konstläder s.
konstlära s.
konstlös adj. *-t -a*
konstlöshet s.
konstmecenat s.
konstmuseum s.
konstmusik s.
konstmålare s.
konstmässig adj. *-t -a*
konstmässighet s.
konstnär [kån'st-] s. *-en -er*
konstnärinna s. *-n konst-*
närinnor
konstnärlig [kån'st- äv.
 -nä'r-] adj. *-t -a*
konstnärlighet s.
konstnärsateljé s.
konstnärsbana s.
konstnärsbegrävning s.
konstnärsbelönning s.
konstnärsblick s.
konstnärskap [kån'st-] s.
-et
konstnärskoloni s.
konstnärskretsar s. pl. *i k.*
konstnärliv s.
konstnärsmiljö s.
konstnärsnat. ur s.
konstnärsnämnden s. best.
konstnärsjäl s.
konstnärsstipendium s.
konstnärs temperament s.
konstpaus s.
konstprodukt s.
konstra v. *-de* ha konst
 för sig; krångla
konstrencensent s.
konstrencension s.
konstrik adj. *-t -a*
konstrikning s.
konstruera v. *-de* upp-
 bygga, utforma, skapa;
 rita upp; hitta på utan verk-
 lighetsunderlag; (språkv.)
 ställa samman med visst
 kasus o.d.
konstruering s.

konstruktion [-kjo'n] s. *-en*
-er konstruering; något
 som konstruerats;
 uppbyggnad, anordning;
 tankebyggnad el. påhitt
 utan verklighetsunderlag;
 (språkv.) gestaltning av ord-
 fogning el. fras
konstruktionsarbete s.
konstruktionsavdelning s.
konstruktionsdetalj s.
konstruktionsfel s.
konstruktionslexikon s.
 (språkv.)
konstruktionslära s.
konstruktionsordbok s.
konstruktionsprincip s.
konstruktionsritning s.
konstruktionsstål s.
konstruktionsstätt s.
konstruktions teknik s.
konstruktiv [-i'v äv.
 kån'-] adj. *-t -a* som
 gäller konstruktion; kon-
 struerande; uppbygg-
 ande, nyskapande
konstruktivism [-is'm] s.
-en riktning inom konst el.
 arkitektur
konstruktivist s. *-en -er*
konstruktör [-ö'r] s. *-en -er*
konstryttare s.
konstråd s. *-et*; pl. =
konstsalong s.
konstsamlare s.
konstsamling s.
konstsiden s.
konstsilke s.
konstisim s.
konstisimning s.
konstiskapelse s.
konstiskatt s.
konstiskicklig adj. *-t -a*
konstiskicklighet s.
konstskola s.
konstslöjd s.
konstsmide s.
konstsnö s.
konstspråk s.
konststen s.
konststicka v. *-de*
konststickning s.
konststoppa v.